

Sygn. akt VU 5286/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę socjalną

na skutek odwołania M. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 czerwca 2014 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 5286/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 12 czerwca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. W. (1) prawa do renty socjalnej, podnosząc w uzasadnieniu, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy.

M. W. (1) złożył w dniu 18 czerwca 2014 roku roku odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do renty socjalnej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. W. (1), urodził się (...) 1989 roku. W dniu 21 czerwca 2002 roku ukończył szkołę podstawową. W roku szkolnym 2009/2010 był słuchaczem VI semestru Zaocznego Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych (...) w Ł. z siedzibą w O..

(dowód: świadectwo ukończenia szkoły podstawowej k. 5, zaświadczenie k. 7 akt rentowych)

W okresie od 1 marca 2010 roku do 30 kwietnia 2013 roku wnioskodawca był uprawniony do renty socjalnej.

(dowód: decyzja z dnia 28 kwietnia 2010 r. k. 23-24 akt rentowych)

W dniu 21 marca 2013 roku wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej.

(dowód: wniosek k. 51 akt rentowych)

Orzeczeniem z dnia 8 marca 2013 roku Lekarz Orzecznik ZUS, w oparciu o opinię lekarza konsultanta z dnia 6 kwietnia 2010 roku, po rozpoznaniu u wnioskodawcy wysokiej postępującej zwyrodnieniowej krótkowzroczności obu oczu, stanu po operacji odwarstwienia siatkówki oka lewego, stanu po implantacji soczewki oka prawego uznał, iż M. W. (1) jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 marca 2016 roku..

(dowód: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 8.03.2013 roku k.57 w aktach ZUS wraz z dokumentacją medyczną – teczka).

Decyzją z dnia 29 marca 2013 roku organ rentowy, na podstawie powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, przyznał wnioskodawcy prawo do renty socjalnej na okres do 31 marca 2016 roku.

(dowód: decyzja z dnia 29 marca 2013 roku k. 59)

W dniu 29 kwietnia 2014 roku Naczelny Lekarz ZUS na podstawie art. 14 ust. 5 pkt 3 – w trybie nadzoru nad wykonywaniem orzecznictwa lekarskiego skierował sprawę M. W. (2) do rozpatrzenia przez komisję lekarską. Komisja Lekarska ZUS w oparciu o przeprowadzony wywiad, badanie przedmiotowe oraz analizę dokumentacji medycznej wnioskodawcy i po rozpoznaniu wysokiej zwyrodnieniowej krótkowzroczności obu oczu u osoby po przebytych w 2009 roku odwarstwieniu siatkówki oka lewego leczonym operacyjnie oraz rzekomosoczewkowatości oka lewego, nie ustaliła, aby stopień naruszenia sprawności organizmu uzasadniał jego całkowitą niezdolność do pracy.

(dowód: orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20 maja 2014 roku . 75 akt ZUS< wraz z dokumentacją medyczną) roku k. 12 w aktach ZUS oraz opinia k. 33 w dokumentacji medycznej)

Aktualnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- stan po operacji odwarstwienia siatkówki oka lewego,
- pseudofakcja oka lewego (ppV + olej, usunięcie oleju),
- wysoka krótkowzroczność obu oczu,
- niedowidzenie obu oczu,
- stan po crosslinkingu oka prawego.

Powyższe schorzenia nie czynią wnioskodawcy całkowicie niezdolnym do pracy zarobkowej.

(dowód: opinia biegłej okulisty D.. P.-P. k. 13-16 wraz z opinią uzupełniającą k. 32)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r., nr 135, poz. 1268) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- przed ukończeniem 18 roku życia;
- w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
- w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 cytowanej ustawy, przysługuje renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała lub renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Przepis art. 5 powołanej ustawy nakazuje przy tym, aby ustalenie całkowitej niezdolności do pracy następowało na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227).

Stosownie do treści art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za niezdolną do pracy uważa się osobę, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1). Całkowita niezdolność do pracy występuje, gdy osoba utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 1 i 2), z tym iż zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody w orzeczeniu całkowitej niezdolności do pracy (art. 13 ust. 4).

W świetle wskazanych przepisów całkowicie niezdolną do pracy jest zatem osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy na normalnym rynku pracy, przyczyną tej utraty jest naruszenie sprawności organizmu i nie rokuje, że po przekwalifikowaniu odzyska zdolność do pracy.

W przedmiotowej sprawie w celu ustalenia, czy pełnoletni wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy, a jeśli tak, to kiedy powstało naruszenie sprawności organizmu powodujące tą niezdolność, Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego okulisty a więc biegłego w zakresie którego specjalności mieszczą się rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia. To bowiem schorzenia okulistyczne determinują stan jego zdrowia i z powodu tych schorzeń wnioskodawca dotychczas był uprawniony do renty socjalnej.

Opinię opracowaną przez biegłą okulistę Sąd ocenia jako jasną, pełną, logiczną i należycie uzasadnioną. Biegła sporządziła opinię po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy, jak również po przeprowadzeniu jego osobistego badania.

W swoich wnioskach była stanowcza. Opinia ta nie nasuwa żadnych wątpliwości i wynika z niej jednoznacznie, że wnioskodawca obecnie z powodu schorzeń narządu wzroku nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Biegła D. P.(...)wskazała, że przyczyną niesprawności narządu wzroku jest stan po operacji odwarstwienia siatkówki oka lewego, pseudofakcja oka lewego (ppV + olej, usunięcie oleju), wysoka krótkowzroczność obu oczu, niedowidzenie obu oczu, stan po crosslinkingu oka prawego. W swojej opinii biegłą zwróciła uwagę, że operacja usunięcia oleju i wszczepu sztucznej soczewki do oka lewego poprawiła ostrość wzroku lewego do 0,2. W związku z tym stan narządu wzroku wnioskodawcy nie spełnia kryteriów, aby zakwalifikować go do osób całkowicie niezdolnych do pracy.

W ocenie Sądu biegła D. P.(...) rzeczowo uzasadniła swoje stanowisko odnośnie zdiagnozowanych u wnioskodawcy schorzeń natury okulistycznej i ich wpływu na jego zdolność do pracy. Wbrew stanowisku wnioskodawcy zawartym w piśmie z dnia 9 października 2014 roku (k.26) posiadanie przez M. W. (1) w trakcie badania soczewki kontaktowej na oku prawym w niczym nie utrudniało samego badania a wręcz przeciwnie, oddawało w pełni ostrość wzroku jaką ma wnioskodawca na co dzień. Wnioskodawca nie zgodził się również z zapisem biegłej, że został usunięty olej silikonowy w oku. Jak wskazał to biegła w swojej opinii uzupełniającej, olej był usunięty z oka lewego w 2011 roku. Jest jednak możliwe, że nadal występują w oku niewielkie pęcherzyki tego oleju w komorze szklistej, bowiem bardzo rzadko w pełni udaje się go usunąć, nie powodują one jednak całkowitej niezdolności do pracy.

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014 roku nie zgłosił do tej opinii żadnych zarzutów. To na nim zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar dowodu a nie wykazał się jakąkolwiek inicjatywą dowodową. To strony - zgodnie z zasadą kontradyktoryjności procesu cywilnego - są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.) Wnioskodawca domagając się prawa do renty, winien zatem przed Sądem wykazać spełnienie przesłanki niezdolności do pracy, czego nie uczynił. Złożył jedynie do akt sprawy zaświadczenie lekarskie pochodzące od lekarza okulisty z dnia 14 listopada 2014 roku, którym wskazano na pogorszenie stanu wzroku oka prawego. Zaświadczenie to nie może stanowić dowodu, na istnienie u niego całkowitej niezdolności do pracy na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Przede wszystkim zaświadczenie to jest dokumentem prywatnym, które nie korzysta z domniemania prawdziwości. Stanowi ono dowód tego, że osoba która je podpisała zawarła w nim oświadczenie. Ponadto zostało wydane pół roku po wydaniu zaskarżonej decyzji a w sprawach z odwołania od decyzji ZUS odmawiających prawa do renty socjalnej czy z tytułu niezdolności do pracy, Sąd bada prawidłowość wydanej decyzji, a więc ocenia czy niezdolność do pracy istniała w dacie wydania zaskarżonej decyzji.

W przypadku pogorszenia stanu zdrowia, wnioskodawca może wystąpić do organu rentowego z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do renty socjalnej.

W tym stanie sprawy Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, iż wnioskodawca nie spełnił przesłanek warunkujących przyznanie prawa do renty socjalnej, określonych w przepisach powołanych na wstępie rozważań i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.